

Harmadik értekezés. A teremtés.

A kinyilatkoztatott teremtéstan arra vállalkozik, hogy *a tapasztalati világot fölülről nézi*: nemcsak a kinyilatkoztatás «felső világitásában», hanem egyúttal az Istenről szerzett természetfölötti megismerések álláspontjáról. Egyedül az örökkévalóság és teljes egyszerűség nyújtja a megbízható és kielégítő szempontokat az időnek és a sokszerűnek megítélésére. A szó teljes (tágabb) értelmében vett teremtés ugyanis azt jelenti, hogy a világ létében és fönnállásában, ideális tartalmában és reális erőiben, egyedeiben és összefüggéseiben, állásában és folyásában mindenestül Istentől és Isten számára van. Isten a világnak alfája és omegája, létesítő oka, ősmintája és végső célja. S ezért a teremtésről szóló értekezés voltaképpen az Istenről szólónak csak folytatása, annak mintegy illusztrálása, a teologia képeskönyve. Még pedig: a teremtés az isteni egy Valóság alapigazságát folytatja és szemlélteti, a kegyelmi fölemelés a személyi hármasság titkát beleülteti a termésbe és illusztrálja.

A *teológiai tárgyalás* már régtől fogva úgy halad, hogy először a teremtés tényét és eredményét vizsgálja általánosságban, azután külön veszi szemügyre a teremtésnek üdvtörténetileg legjelentősebb műveit, az angyalokat és az embert. Technikai okokból ajánlatos ebbe a szűkebb (tankönyvi) keretek közt mozgó tárgyalásba beleszöni az eszes lényeknek nemcsak a teremtését, hanem a teremtés rendje fölé épülő természetfölötti hivatását és némelyeknek ettől való elpártolását, a bűnt is.

Irodalom a dogmatikai kézikönyvek és gyűjtemények megfelelő részein kívül: D. Palmieri De Deo creanti et elevanti 1877; Tractatus de creatione et de praecipuis creaturis 1910; Pneumatologia 1876; J. H. Oswald Die Schöpfungslehre ²1893; Angelologie ²1889; Religiöse Urgeschichte der Menschheit ²1887; G. Lahousse De Deo creante et elevante 1904; M. de Baets Quaestiones de operationibus divinis quae respiciunt creaturas 1906; A. L. Lépicier Tr. de pertinentibus ad divinam operationem 1909; G. van Noort Tr. de Deo creatore ³1920; C. Gutberlet Gott und die Schöpfung 1910; B. Beraza De Deo creante 1920; de Deo elevanti, de peccato originati et de novissimis 1924.